

51. Jak On ma się narodzić?

1. CELE LEKCJI – WYMAGANIA OGÓLNE

- Odkrywanie chrześcijańskiego znaczenia świąt Bożego Narodzenia;
- Pogłębienie rozumienia sensu przyjścia na świat Chrystusa jako Zbawiciela.

2. TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

Uczeń:

- Na podstawie własnego doświadczenia określa zwyczaję świętowania Bożego Narodzenia w polskich rodzinach;
- Po lekcji jest zmotywowany do chrześcijańskiego stylu świętowania czasu Bożego Narodzenia;
- Po lekcji zna religijny wymiar świąt;
- Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego Boże Narodzenie jest największym darem dla ludzkości, podaje z pamięci świadczące o tym argumenty;
- Po lekcji inicjuje religijne świętowanie Bożego Narodzenia w swojej rodzinie.

3. POJĘCIA, POSTACI

- Boże Narodzenie.

4. WARTOŚCI

- Wdzięczność za narodzenie Jezusa Chrystusa.

5. SCHEMAT LEKCJI

- Boże Narodzenie w polskiej rodzinie;
- Chrześcijańskie celebrowanie świąt Bożego Narodzenia.

6. PROPOZYCJA REALIZACJI

Wprowadzenie:

Metoda – *dyskusja*. Nauczyciel zadaje najważniejsze pytanie na tej lekcji:

- Jak przeżywa Boże Narodzenie polska rodzina?

Rozwinięcie tematu:

Metoda – plakat. Nauczyciel dzieli klasę na grupy i zadaje pytania pomocnicze:

- Jakie są zwyczaje świętowania Bożego Narodzenia w polskich rodzinach?
- Co powinno być najważniejsze w przeżywaniu tych świąt?
- Do czego ludzie przywiązują czasem większą wagę podczas przygotowywania się do Bożego Narodzenia?

Uczniowie przez kilka minut zastanawiają się w grupach nad odpowiedziami, a następnie nauczyciel rozdaje każdej grupie kredki oraz po jednej kartce z bloku rysunkowego i prosi, aby nie używając słów, za pomocą symboli, prostych rysunków, przedstawili główne zagadnienie lekcji. Po 20 min nauczyciel prezentuje rysunki wszystkim uczniom. Na początku wypowiadają się uczniowie, którzy nie projektowali konkretnej pracy, a później sami autorzy. Podsumowanie: W niektórych rodzinach najważniejsze jest wspólne biesiadowanie, czas spędzony z najbliższymi, spacer, telewizja. Wiele osób zapomina, co jest naprawdę w tym świątecznym czasie ważne.

Zakończenie:

Narodzenie Jezusa jest dla ludzkości największym darem. W nim objawiła się najpełniej miłość Boga do człowieka. Bóg stał się człowiekiem, aby nas zbawić, abyśmy żyli z Nim w głębokiej relacji, aby pokazać nam, co oznacza być świętym. Świętowanie Bożego Narodzenia, to czas oddania czci Zbawicielowi, to czas otwierania serca na Boga.

Notatka:

Treść z ramki „Zapamiętaj”.

Korelacja z edukacją szkolną:

- Język polski – Boże Narodzenie w literaturze, kolędy jako zabytki języka polskiego; jasełka;
- Wychowanie do życia w rodzinie – święta w rodzinie, tradycje bożonarodzeniowe;
- Wiedza o kulturze – obyczaje świąteczne, Boże Narodzenie w sztuce, kolędy, pastorałki i piosenki bożonarodzeniowe; Boże Narodzenie w różnorodnych tekstach kultury;
- Podstawy przedsiębiorczości – wykorzystanie Bożego Narodzenia w celach marketingowych; uległość klientów, ześwieczona atmosfera świąteczna.

7. INNE MOŻLIWOŚCI REALIZACJI

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel prosi uczniów o przeczytanie z podręcznika całego tematu i wypełnienie tabelki (załącznik 1). Po zakończeniu pracy nauczyciel prosi wybranych uczniów o odczytanie treści tabelki; jest to okazja do wyciągnięcia wspólnych wniosków i uzupełnienia wiadomości.

8. ALTERNATYWNE TEKSTY DO WYKORZYSTANIA NA LEKCJI

ZASTANÓW SIĘ

- Czy przypadkiem przez swoje puste gesty i postawy bez znaczenia ludzie sami nie sprowadzają chrześcijaństwa do religii pogańskiej?
- Czy w naszych praktykach religijnych można dopatrzeć się spotkania z Bogiem?

POEZJA

Bożego Narodzenia noc wśród nocy grobów,
Wysoko świeci jasna gwiazda betlejemka,
Błyszczący na śniegu, coraz bliższy, bardziej ziemski,
Osioł i wół żują sen nocy zimowej u żłobu.

Między osłem i wołem wróbla świergotanie
Wesołe, chwila, gdy opuszczając niebiosy
Góry ziemi łagodnie kłękają na sianie
Przed tobą, dziecko ludzkie, zrodzone tej nocy.

Zniosą ci barwy ziemi, wszystkie świata mowy,
Dziecko ludzkie, leżące na sianie stajenki,
Gdzie zlatują się ptaki, by jeść z twojej ręki
Maleńkiej, i gdzie puszy się gołąb tęczowy.

Tak życie, rozjątrzone przez śmierć i przez nędzę,
Rozszerza się w swej głębi posępnej milczeniu
I aby nic nie stracić, snuje z siebie przędzę
I określa rzecz każdą we własnym jej cieniu,

Wypruwa z niej kształt mowy i smak wydobywa
Nieznany, smak anielski oszczędnego chleba,
Którego okruszyny jak ptakom niebieskim
Rzuca nam w lód okuta, twarda rękawica.

Głód wynosi ku niebu te pokarmy ziemskie,
Treść ich umrzeć nie daje, ale nie nasycza.
W tę noc ma wszystko cichą przejrzystość księżyca,
Jak w baśni rzeczy nic nie wiedzą o ciężarze.

Ciemność liże nam dłonie jak dobra wilczyca
I ciepły blask od ognia pada nam na twarze.
Patrz! gołąb śniegu rozleciał. Ma tęczę na szyi.
To radość grucha ku nam, nocy zimowej dziecię.

Ciężko stąpa wół płowy, którego jeszcze nie zabili
Ludzie zbrojni, blask gwiazdy jego garb oświecił.
Osioł cień rzuca kłapouchy na śnieg biały,
Jak zamorska roślina, jak olbrzymi łośpuch,

I klon, który od śniegu jak od głodu opuchł,
Rusza się, żyje! jakby mu ręce liści zmartwychwstały.

M. Jastrun, Noc Bożego Narodzenia

Kiedy dziecko się rodzi i na świat przychodzi
Jest jak Bóg, co powietrzem nagle się zakrztusił
I poczuł, że ma ciało, że w ciemnościach brodzi
Że boi się człowiekiem być. I że być musi
Wokół radość. Kolędy szeleszczące złotko
Najbliżsi jak pasterze wpatrują się w Niego
I śmiech matki – bo dziecko przeciąga się słodko

A ono się układa do krzyża swojego

Ernest Bryll

51. Jak On ma się narodzić?

Załącznik 1

TREŚCI ZAWARTE W TEKŚCIE, KTÓRE SĄ MI ZNANE	TREŚCI ZAWARTE W TEKŚCIE, KTÓRE BYŁY DLA MNIE NOWE

52. Czego odmówił sobie Pan Jezus?

Załącznik 1

Tabela do *metody synektyki*

.....	WIELKI POST